

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Strasbourg, 2016.10.25.
COM(2016) 686 final

2016/0338 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a kettős adóztatással kapcsolatos európai uniós vitarendezési mechanizmusokról

{SWD(2016) 343 final}

{SWD(2016) 344 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Mandátumának első napjától fogva a Bizottság politikai napirendjén kiemelt helyet foglal el a munkahelyteremtés, a növekedés és a beruházások ösztönzése. Ezen átfogó prioritások elérése érdekében a Bizottság, többek között ambiciózus reformprogramot szándékozik megvalósítani, melynek célja egy mélyebb és tisztességesebb belső piac megteremtése, mely az erősebb és versenyképesebb uniós gazdaság nélkülözhetetlen alapját képezi.

Az adózás tekintetében ezek a célkitűzések egy igazságos és hatékony társaságiadó-rendszer kiépítését jelentik az Európai Unióban.

Az adózási rendszerek igazságosságának biztosítása érdekében a Bizottság az adókijátszás, adókikerülés és agresszív adótervezés elleni küzdelmet kiemelt prioritásként kezeli és keresztülvisz egy rendkívül aktív reformprogramot. Ebben az összefüggésben – a tagállamokkal szoros együttműködésben és az Európai Parlament támogatásával – a Bizottság egy adókijátszás és adókikerülés elleni szilárd védelmi struktúrát alakít ki Európában, amely stabil reagáló rendszert jelent a tagállami adóalapokat érintő külső fenyegetésekkel szemben, illetve valamennyi uniós polgár és vállalkozás számára igazságosabb adózást megvalósító egyértelmű pályát jelöl ki. Ugyanakkor szükség van az adózási rendszerek hatékonyságának biztosítására is, hogy támogatni tudják az erősebb és versenyképesebb gazdaságot. Ennek megvalósításához olyan kedvezőbb adózási környezetet kell teremteni a vállalkozások számára, amelyben csökkennek a megfelelési költségek és az adminisztratív terhek, továbbá biztosítja az adózási biztonságot. Az adózás biztonságának a beruházások és a növekedés ösztönzésében játszott fontos szerepét nemrégiben a G20-ak vezetői is elismerték, és ez az adózás területén új globális súlypont lett.

Az adókikerülés és az agresszív adótervezés elleni küzdelem így – mind uniós, mind globális szinten – szorosan összefonódik a vállalkozások számára versenyképes adózási környezet megteremtésével, ezek tehát ugyanazon érem két oldalát jelentik. Egy igazságos adózási rendszer nemcsak azt biztosítja, hogy a nyereséget ténylegesen ott adóztassák meg, ahol az keletkezik, hanem egyúttal azt is, hogy a nyereséget ne adóztassák meg kétszer.

Az egyik fő probléma, amellyel a határokon átnyúlóan tevékenykedő vállalkozásoknak szembe kell nézniük, az a kettős adóztatás. Léteznek már olyan mechanizmusok, amelyek a kettős adóztatással kapcsolatos vitarendezéssel foglalkoznak. Ezek a kölcsönös egyeztetési eljárások, melyek a tagállamok által megkötött, kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményekben, valamint a kapcsolt vállalkozások nyereségének kiigazítása tekintetében a kettős adóztatás megszüntetéséről szóló uniós választottbírósági egyezményben¹ előírásra kerültek. A Bizottság nyomon követi a tagállamok által éves szinten kezelt ügyek számát és az egyes eredményeket. Az elemzés azt mutatja, hogy vannak olyan esetek, amelyeknél megakadályozzák a meglévő mechanizmusok igénybevételét (ezek nem tartoznak az uniós választottbírósági egyezmény vagy a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények hatálya alá), és amelyek elakadnak anélkül, hogy az adózót tájékoztatták volna az okokról, illetve amelyeket egyáltalán nem oldottak meg.

¹ 90/436/EGK egyezmény a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről; HL L 225., 1990.8.20., 10. o.

Bár a meglévő mechanizmusok számos esetben jól működnek, szükség van működésük további javítására az adózóknak e mechanizmusokhoz való hozzáférése, a lefedettség, az időszerűség és az eredményesség tekintetében. Ezenfelül a vitarendezés hagyományos módszerei már nem teljesen illeszkednek a jelenlegi globális adózási környezet komplexitásához és kockázataihoz.

Ezért van szükség az Európai Unióban a kettős adóztatás eseteit kezelő meglévő vitarendezési mechanizmusok fejlesztésére azzal a céllal, hogy olyan igazságos és hatékony adózási rendszert alakítsunk ki, amely növeli a jogbiztonságot. Ez kulcsfontosságú hozzájárulás egy igazságos adózási rendszer létrehozásához, valamint annak biztosításához, hogy az Unió belső piaca továbbra is vonzó legyen a befektetők számára.

A javasolt irányelv a vállalkozási tevékenységre és a vállalatokra, valamint a kettős adóztatás eseteiben leginkább érdekelt felekre összpontosít. Ennek során épít a meglévő uniós választottbírószági egyezményre, amely már jelenleg is előír egy kötelező érvényű választottbírószági eljárást, de kiterjeszti annak hatályát azokra a területekre is, amelyekre jelenleg nem terjed ki, valamint célzott végrehajtási blokkokkal egészíti ki az ezen mechanizmus végrehajtása és hatékonysága tekintetében azonosított legfontosabb hiányosságok kezelése érdekében.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A „Méltányos és hatékony társaságiadó-rendszer az Európai Unióban: 5 fő cselekvési terület” című, 2015. június 17-i bizottsági közlemény² öt fő cselekvési területet azonosított. Az egyik ilyen terület egy jobb uniós adózási környezet megteremtéséhez kapcsolódik azzal a céllal, hogy elősegítsük az egységes piacon a növekedést és a munkahelyteremtést. A közlemény a közös összevont társaságiadó-alapra (KÖTA) vonatkozó javaslatot – amelyet a tervek szerint ugyanazon a napon fognak elfogadni, mint a jelen javaslatot – a vállalkozások számára egy jobb adózási környezet megteremtéséhez vezető jelentős lépésnek minősített, ugyanakkor felismerte, hogy ezzel párhuzamosan egyéb kezdeményezéseknek is meg kellene erősíteniük a vállalkozások számára kedvezőbb uniós adózási környezetet.

E javaslat kiegészíti a KÖTA-ról szóló javaslatot. Mivel a konszolidáció a KÖTA-ra vonatkozó új megközelítés második szakaszának csak egy része, továbbra is szükség lenne hatékony vitarendezési mechanizmusokra. Továbbá, bár egy teljes mértékben elfogadott KÖTA célja biztosítani, hogy a nyereség után ott fizessenek adót, ahol az keletkezik, nem minden vállalat fog a KÖTA kötelező hatálya alá tartozni. Ezért arra lehet számítani, hogy még a későbbiekben is számos kettős adóztatással kapcsolatos jogvita fog felmerülni, amelyek rendezésére megfelelő mechanizmusokat kell létrehozni.

Továbbá, ez a javaslat a szakpolitikai területen már meglévő szakpolitikai rendelkezésekre, különösen az uniós választottbírószági egyezményre épül. A javasolt irányelv célja az eljárások és mechanizmusok hatályának kiterjesztése és azok tökéletesítése anélkül, hogy helyettük újakat léptetnének életbe. Ez lehetővé teszi, hogy egyrészt a tagállamok részletesebb eljárási szabályokat kapjanak a kettős adóztatással kapcsolatos jogviták megszüntetése tekintetében, ugyanakkor kellő mozgásterük maradjon ahhoz, hogy egymás között meg tudjanak állapodni általuk választott mechanizmusokban. Az adózók helyzete több szempontból is javul. A javasolt irányelv szerint – bizonyos feltételek mellett – az adózók vitarendezési mechanizmusok felállításának érvényesítéséhez fűződő jogai megerősödnek, részletesebb

² (COM(2015) 302

tájékoztatást kapnak az eljárásokról, és számíthatnak arra, hogy a tagállamok kénytelenek kötelező érvényű eredményre jutni.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Ez a javaslat a Bizottság igazságosabb és hatékonyabb adózást célzó kezdeményezéseinek körébe tartozik. Hozzájárul az adóügyi akadályok kiküszöböléséhez, amelyek a belső piac megfelelő működését akadályozó torzulásokat okoznak. Ezért segíti egy mélyebb és tisztességesebb belső piac megteremtését.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A közvetlen adókra vonatkozó jogalkotás az Európai Unió működéséről szóló szerződés 115. cikkének hatálya alá tartozik. A rendelkezés értelmében a cikk szerinti közelítésre irányuló jogi intézkedéseket irányelvbe kell foglalni.

- **Szubszidiaritás**

E javaslat összhangban áll a szubszidiaritás elvével. A tárgy jellege a belső piac egészen érvényesülő közös kezdeményezést tesz szükségessé. Ezen irányelv szabályainak célja, hogy javítsák a kettős adóztatással kapcsolatos vitarendezési mechanizmusok hatékonyságát és eredményességét, mivel azok komoly akadályt jelentenek a jól működő belső piac számára. A kettős adóztatással kapcsolatos vitarendezési mechanizmusok jellegükből adódóan a tagállamok közötti összehangolt fellépést igénylő, két- vagy többoldali eljárások. A tagállamok a kettős adóztatással kapcsolatos vitarendezési mechanizmusok alkalmazása során kölcsönösen függenek egymástól: még abban az esetben is, ha rendelkezésre állnak a kettős adóztatással kapcsolatos vitarendezési mechanizmusok, a feltárt hiányosságokat – mint például a hozzáférés megtagadásának esetei vagy az eljárás hossza – csak akkor lehet hatékonyan megoldani, ha azokat a tagállamok kölcsönösen kezelik és azokról kölcsönösen állapodnak meg.

Az adózók szintjén a jogbiztonságot és a kiszámíthatóságot csak egy olyan közös szabályrendszer segítségével lehet elérni, amely a kettős adóztatás hatékony megszüntetésének eredményei és feltételei tekintetében egyértelmű kötelezettséget állít fel, biztosítva a kettős adóztatással kapcsolatos vitarendezési mechanizmusok határozatainak következetes végrehajtását EU-szerte. Továbbá egy uniós szintű kezdeményezés hozzáadott értékkel bírna a meglévő nemzeti szabályokkal és kétoldali szerződésekkel szemben, mivel összehangolt és rugalmas keretet kínál.

Ez a megközelítés tehát összhangban áll a szubszidiaritásnak az EUMSZ 5. cikkében foglalt elvével.

- **Arányosság**

A tervezett intézkedés nem lépi túl a célkitűzések eléréséhez feltétlenül szükséges mértéket. A meglévő mechanizmusokra épít, és korlátozott számú szabályt vezet be azok javítása céljából. Ezek a szabályok kifejezetten az azonosított hiányosságok kiküszöböléséhez lettek igazítva. Az irányelv hivatkozik a más területeken már létező alternatív vitarendezési mechanizmusokra és jogorvoslati eljárásokra is. Végül az irányelv biztosítja az Unión belüli szükséges mértékű koordinációt.

A javaslat célkitűzései a vállalkozások és a tagállamok számára minimális költségekkel megvalósíthatók, elkerülve a cégek adózással és megfeleléssel járó költségeit, valamint a tagállami adóhatóságok felesleges adminisztratív költségeit.

Ennek fényében a javaslat nem lépi túl a céljai eléréséhez szükséges mértéket, következésképpen megfelel az arányosság elvének.

- **A jogi aktus megválasztása**

A javaslat tárgya irányelv, vagyis az EUMSZ 115. cikkének jogalapja értelmében rendelkezésre álló jogi aktus.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS HATÁSVIZSGÁLATOK

- **Konzultáció az érdekelt felekkel**

Az Európai Bizottság 2016. február 17. és május 10. között nyilvános konzultációt tartott, mely során visszajelzést kért a status quo, a célok, a lehetséges intézkedéstípusok és a felvázolt lehetőségek kapcsán. Összesen 87 beadvány érkezett.

A kezdeményezés általános támogatásban részesült az üzleti érdekelt felek csoportjai és egy sor olyan tagállam körében, amelyeket elsődlegesen érint egy uniós szintű fellépés hiányának negatív hatása. A nem kormányzati szervezetek, magánszemélyek és a konzultáció egyéb válaszadói nem adtak hangot negatív véleménynek; épp ellenkezőleg, más kezdeményezések, mint például a KÖTA, meglehetősen pozitív hatását hangsúlyozták.

A válaszadók túlnyomó többsége úgy vélte, hogy hatékony intézkedéseket kell bevezetni annak érdekében, hogy megszüntessük a kettős adóztatást az Unióban, valamint hogy a meglévő mechanizmusok nem elégségesek a kötelező érvényű vitarendezés alkalmazási körét, a végrehajthatóságot és a hatékonyságot illetően. Úgy vélték, hogy a jelenlegi helyzet hátrányosan érinti a növekedést, akadályokat teremt, és visszatartja a külföldi befektetőket az EU belső piacán való befektetéstől. A válaszadók általában megerősítették, hogy szükség van az Unióban a fellépésre, és hogy ennek a meglévő mechanizmusokra kellene épülnie. Ami a célokat illeti, biztosítaniuk kell a kettős adóztatás megszüntetését, összeegyeztethetőnek kell lenniük a nemzetközi fejleményekkel, és nagyobb szerephez kell juttatniuk az adózókat.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A Bizottság szolgálatai 2016. február 18-án tartották az EU közös transzferárfórumának (KTKF) ülését, és 2016. március 15-én a jó adóügyi kormányzással foglalkozó uniós platformnak az ülését³, hogy megvitassák a témát az érdekelt felekkel és a tagállamokkal. Az Európai Bizottság honlapján hozzáférhető a Bizottság által e kezdeményezés támogatása érdekében folytatott valamennyi konzultációs tevékenységet összefoglaló jelentés. 2016. július 26-án további eszmecserére került sor a tagállamok képviselőivel a kezdeményezésről.

³ Európai Bizottság, az EU közös transzferárfóruma
https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/company-tax/transfer-pricing-eu-context/joint-transfer-pricing-forum_en#meetings
Európai Bizottság, [jó adóügyi kormányzással foglalkozó platform](https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/company-tax/tax-good-governance/platform-tax-good-governance_en#meeting)
https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/company-tax/tax-good-governance/platform-tax-good-governance_en#meeting

- **Hatásvizsgálat**

A javaslatot hatásvizsgálat támasztja alá, melynek a Szabályozói Ellenőrzési Testület általi felülvizsgálatára 2016. szeptember 7-én került sor. A testület pozitív véleményét adott ki.

A javaslat a hatásvizsgálatban előnyben részesített lehetőségen alapszik, amelynek célja egy kötelező érvényű, hatékony vitarendezési mechanizmus felállítása, azaz egy választottbíróági szakasszal kombinált kölcsönös egyeztetési eljárás létrehozása, amelynek egyértelmű határideje van és az összes tagállamra eredménykötelezettséget ró. A javaslat az összes olyan adózóra vonatkozik, amely az üzleti nyereségre kirótt valamelyik felsorolt jövedelemadó hatálya alá tartozik.

A gazdasági hatás tekintetében e javaslat csökkenti a vállalatok megfeleléssel és peres eljárással kapcsolatos terheit az Európai Unióban, a határokon átnyúló tevékenységeik tekintetében. Egyúttal mind az ilyen jogviták kezelésével kapcsolatosan felmerülő külső költségeket, mind pedig a belső adminisztrációs költségeket mérsékli. Meg fogja könnyíteni az Unión belüli beruházási döntéseket, ami nagyobb biztonságot és kiszámíthatóságot jelent a beruházók számára a kettős adóztatásból fakadó többletköltségek semlegesítése tekintetében. Az adóhatóságok szintjén a javaslat csökkentené a késedelmeket és az eljárási költségeket, ugyanakkor erős ösztönzést jelentene az adminisztrációs kapacitások és a belső eljárások optimális kiigazításához. Ily módon javítani fogja a hatékonyságot. Közép- és hosszú távon pozitív hatást jelent az adóbehajtás szempontjából, mivel várhatóan felélénkíti az Európai Unióban a növekedést és a beruházásokat, egyúttal pedig javítani fogja az adózóknak az adózási rendszerbe vetett általános bizalmát, így ösztönözve az önkéntes megfelelést.

Ami a társadalmi előnyöket illeti, ez a kezdeményezés válasz a nyilvánosság tisztességes és hatékony adózási rendszer iránti megnövekedett igényére. A határokon átnyúló ügyletek esetében biztosítani fogja a kettős adóztatással kapcsolatos jogviták következetes, uniós szintű kezelését, és gondoskodik a fokozott átláthatóságról ezen vitás esetek megoldása tekintetében.

- **Alapvető jogok**

Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és szem előtt tartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapelveket. Ezen irányelv célja mindenekelőtt, hogy biztosítsa a tisztességes eljáráshoz való jog teljes mértékű tiszteletben tartását azáltal, hogy a vitarendezési szakaszban a hozzáférés megtagadása esetén, illetve ha a tagállamoknak nem sikerül felállítaniuk egy tanácsadó bizottságot, az adózók számára hozzáférést biztosít az illetékes nemzeti bíróságukhoz. Egyúttal védelmezi a vállalkozás szabadságát is.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat uniós költségvetésre gyakorolt hatását a javaslatot kísérő pénzügyi kimutatás mutatja be; a költségek a rendelkezésre álló forrásokból fedezhetők.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A Bizottság a tagállamokkal együttműködve fogja nyomon követni ezen irányelv végrehajtását. A releváns információkat elsősorban a tagállamok gyűjtik össze.

Az uniós választottbíróági egyezmény jelenlegi, EU KTKF szintjén történő nyomon követését a javaslat szerint kiterjesztenék valamennyi kettős adóztatással kapcsolatos

jogvitára olyan határokon átnyúló helyzetekben, amelyek az új jogi aktus hatálya alá tartoznak, és ezeket éves szinten összegyűjtenék. Az alábbi összegyűjtött információk lehetővé tennék a Bizottság számára annak értékelését, hogy a célok megvalósultak-e:

- kezdeményezett / lezárt / folyamatban lévő ügyek száma az Unióban
- a vitarendezési mechanizmusok időtartama, beleértve azon okokat is, amelyek miatt nem tartották be az előírt időkeretet
- azon esetek száma, amikor a tagállam megtagadta a hozzáférést
- a kérdéses adó összege ezen esetekben (általánosságban és azok esetében, akik a választottbíráskodást igénybe veszik)
- kérelmezett választottbíróági esetek száma.

Mivel már jelenleg is folyik a statisztikai adatok gyűjtése és ezt a jövőben is folytatni kell éves szinten, várhatóan az ilyen tevékenységek költségei változatlanok maradnak a tagállamok és a Bizottság számára.

A jogi aktus végrehajtását követően öt évvel a Bizottság értékelni fogja az Unióban, határokon átnyúló helyzetekben a vállalatok kettős adóztatásával kapcsolatos vitarendezés helyzetét a célok elérése, valamint a vállalatokra és a belső piacra gyakorolt általános hatások tekintetében.

• **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Az irányelv nagymértékben épít a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezmény (90/436/EGK)⁴, valamint az uniós választottbíróági egyezmény feltételeire, amelyek az uniós vívmányok részét képezik. Végrehajtását követően az irányelv a kötelező érvényű vitarendezést fogja erősíteni az EU-ban.

Kiterjesztené a vitarendezési mechanizmusok hatályát valamennyi határokon átnyúló helyzetre, amelyben kettős jövedelemadó kerül kivetésre az üzleti nyereségre (1. cikk). A kettős adóztatás megszüntetésének célja, továbbá azon konkrét helyzetek, melyekre ez kiterjedne, újradefiniálásra kerülnek ugyanolyan feltételekkel, mint amelyek az uniós választottbíróági egyezményben foglaltak. A javasolt irányelv ugyanakkor kifejezett eredménykötelezettséget és egyértelműen meghatározott határidőt is bevezet a tagállamok számára. Másrészt kizárásra kerülnek az olyan helyzetek, amelyekre a kettős nem adóztatás jellemző, illetőleg a csalás, szándékos mulasztás vagy súlyos gondatlanság esetei (15. cikk).

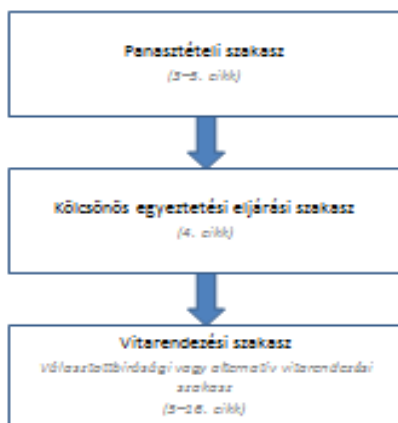
Az uniós választottbíróági egyezménnyel összhangban az irányelv lehetővé tesz egy, az adózó panasza alapján kezdeményezett kölcsönös egyeztetési eljárást (MAP), amelynek értelmében a tagállamoknak 2 éven belül szabadon együtt kell működniük és megállapodásra kell jutniuk a kettős adóztatással kapcsolatos jogvitáról (4. cikk). Ha a kölcsönös egyeztetési eljárás nem vezet eredményre, akkor automatikusan sor kerül egy vitarendezési eljárásra, mely során az érintett tagállamok illetékes hatóságai végleges, kötelező erejű határozatot bocsátanak ki.

Az alábbi ábra összefoglalja a három fő eljárási szakaszt (panasztétel, kölcsönös egyeztetési eljárás, vitarendezési eljárás):

⁴

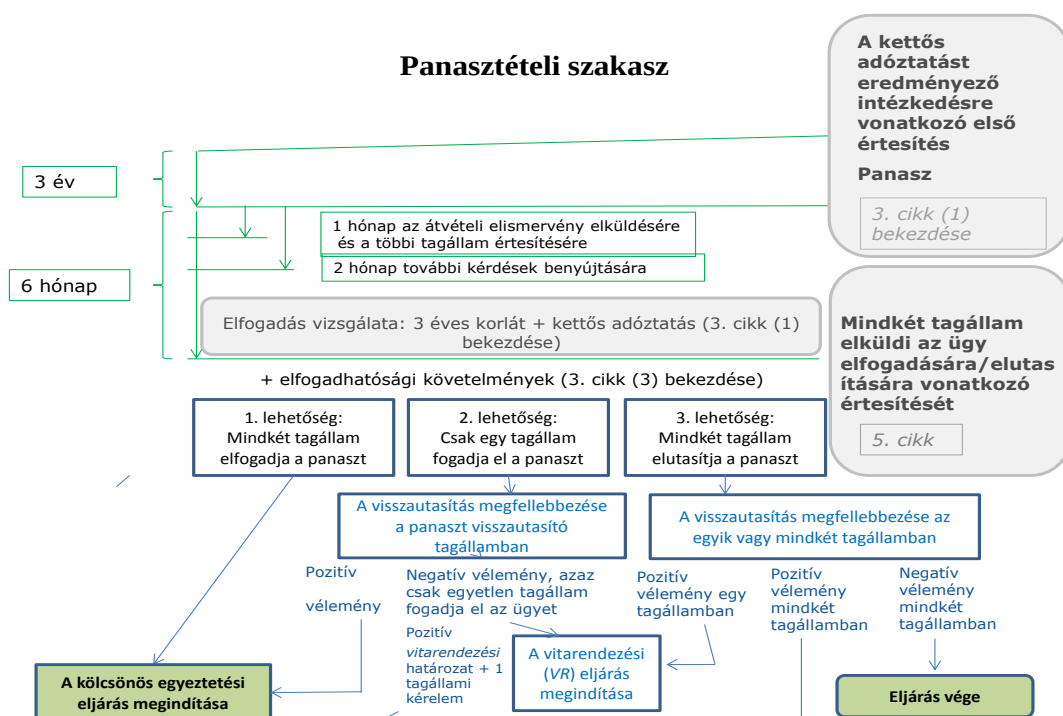
HL L 225., 1990.8.20., 10. o.

A kettős adóztatással kapcsolatos európai uniós vitarendezési mechanizmus – Eljárási szakaszok

A 3–5. cikk alaki szabályokat ír elő azon feltételek tisztázása érdekében, amelyek mellett egy panasz kölcsönös egyeztetési eljárásához vezethet, azaz a panasz megtételének határidejét, az adózó kettős adóztatási helyzetről szóló magyarázatát, és az információsolgáltatást annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok számára lehetővé tegyék az eset vizsgálatát és elfogadhatóságának megítélését. Egyúttal az adózó számára nyújtott átfogóbb információkat írnak elő, és előírják a tagállamok számára, hogy küldjenek értesítést, amennyiben egy esetet elutasítanak vagy nem tekintenek elfogadhatónak.

Az alábbi ábrák összefoglalják a panasztétel szakaszának különböző lépéseit, valamint a két azt következő szakasszal (azaz a kölcsönös egyeztetési eljárással és a vitarendezési szakasszal) fennálló kapcsolatot:

A kettős adóztatással kapcsolatos európai uniós vitarendezési mechanizmus –

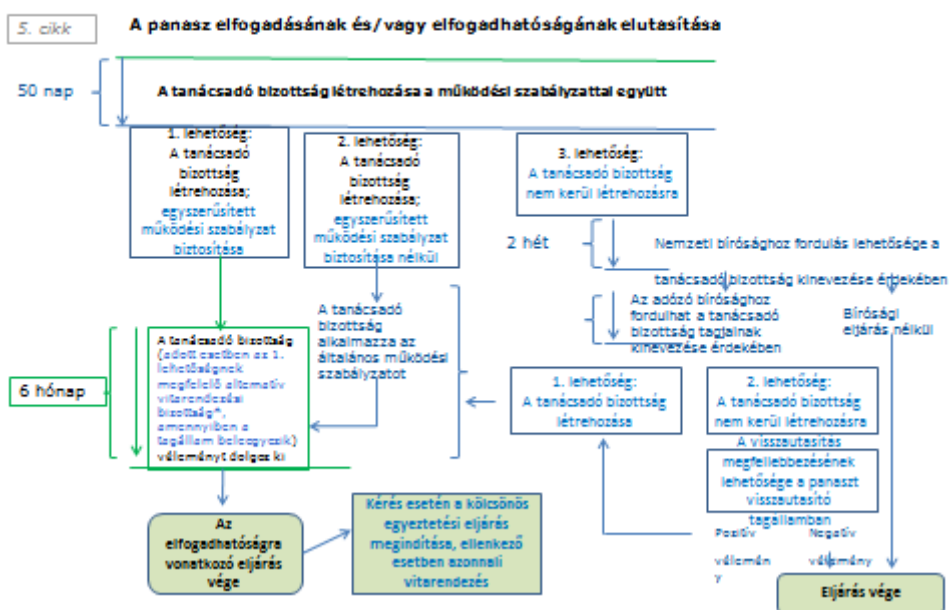

A 6–7. cikk kiegészíti a kezdeti kölcsönös egyeztetési eljárási szakaszt egy automatikus választottbírói eljárással, amely előírja a jogvita választottbírói útján, tizenöt hónapos határidőn belül történő megoldását, amennyiben a tagállamok nem jutottak megállapodásra a kezdeti békés rendezési szakasz folyamán. Olyan helyzetekben, amikor a két tagállam nem ért egyet azzal, hogy az adózó esetében igénybe vehető a kölcsönös egyeztetési eljárási szakasz, az esetet egy korábbi szakaszban is választottbírói elé lehet terjeszteni, annak érdekében, hogy az eset elfogadhatóságával (a hozzáférés esetleges megtagadásával) kapcsolatos konfliktus megoldódjon, feltéve, ha az adózó ezt kérelmezi, és kijelenti, hogy lemondott a hazai jogorvoslati lehetőségekről, illetve az ilyen jogorvoslati lehetőségek igénybevételének határideje lejárt. Ezen kiegészítő választottbírói eljárás és az irányelv 8. cikke értelmében egy 3–5 független személyből (választottbírából) álló testületet kell létrehozni (tagállamonként egy vagy két személy, plusz egy független elnök), az egyes tagállamok két-két képviselőjével együtt. E „tanácsadó bizottság” a vitatott ügyben a kettős adóztatás megszüntetésével kapcsolatosan végleges véleményt bocsát ki, amely kötelező érvényű a tagállamok számára, hacsak nem egyeznek meg egy, a kettős adóztatás megszüntetését célzó alternatív megoldásban (13. cikk).

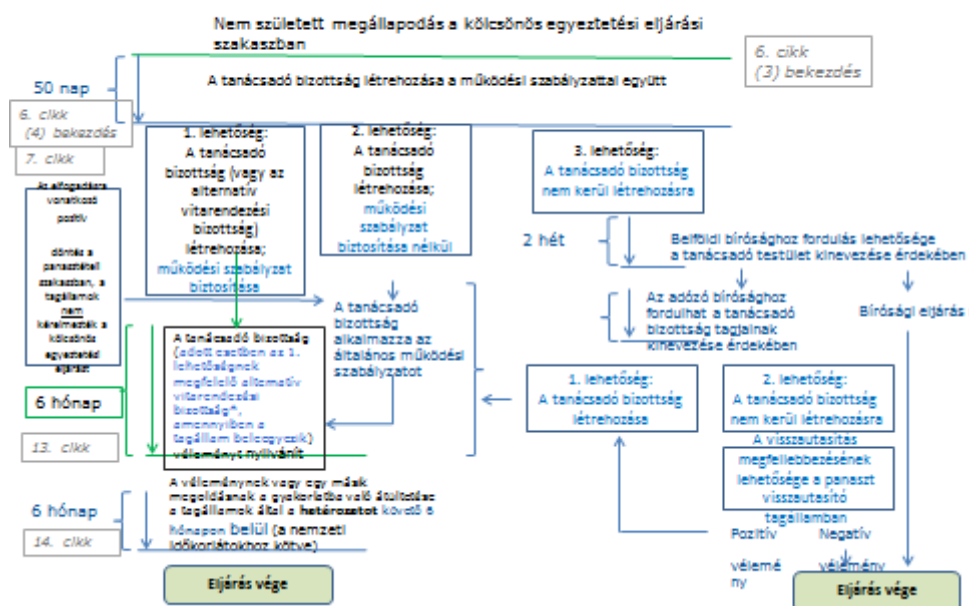
Azon esetekben, amikor a tanácsadó bizottság nem alakul meg egy bizonyos határidőn belül, egy, az egyes érintett tagállamok illetékes nemzeti bírósága által felügyelt, alapértelmezett, gyorsított végrehajtási mechanizmus lép életbe (7. cikk). Az adózónak lenne arra lehetősége, hogy ezen esetben nemzeti bírósághoz forduljon, hogy az nevezzen ki olyan független személyeket, akik ezt követően kinevezik az elnököt. A független személyeket és az elnököt egy, az Európai Bizottság által vezetett, előre meghatározott jegyzékből kell kiválasztani.

Az alábbi ábrák a vitarendezési szakaszt ismertetik, valamint a hozzáférés korai szakaszban történő megtagadása esetére létrehozott új vitarendezési folyamatot, amely helyzet annak eredményeként következik be, hogy az egyik tagállam megtagadja a panasz elfogadását vagy elutasítja annak elfogadhatóságát, míg a másik tagállam elfogadja azt:

Vitarendezési szakasz (határozat az elfogadásról vagy az elfogadhatóságról)

Vitarendezési szakasz (A kettős adóztatás megszüntetése)

Ez a végrehajtási és a választottbírói testület esetén használatos alapértelmezett kinevezési mechanizmus az uniós tagállamokban meglévő mechanizmusok mintájára lett kialakítva, amelyek szerint a nemzeti bíróság jelöli ki a választottbírákat abban az esetben, ha a választottbírói megállapodást kezdeményező felek erre nem képesek. Az illetékes nemzeti bíróság, amelyet a tagállam jelölne ki, konkrétan foglalkozna a hatásvizsgálatban azonosított hiányosságokat érintő esetekkel, azaz a hozzáférés megtagadásával, amennyiben a tagállamok nem értenek egyet a kettős adóztatással kapcsolatos jogviták elfogadhatósága tekintetében, és így az eljárás elakad és két évnél hosszabbra nyúlik.

A 8. cikk az uniós választottbírószági egyezményben megállapított követelményeket követi a tanácsadó bizottság felállítása, valamint azon feltételek tekintetében, amelyek alapján összeállítják azoknak a független személyeknek a jegyzékét, akik a tanácsadó bizottságnak a tagjai lehetnek, mely jegyzéket az Európai Bizottság vezet. A 6. cikk lehetővé teszi az érintett tagállamok illetékes hatóságai számára, hogy megállapodjanak és létrehozzanak egy alternatív vitarendezési testületi formát, amely képes az esetet egyéb vitarendezési technikák – például közvetítés, békéltetés, szakértői vélemények vagy bármely más megfelelő és hatásos módszer – segítségével megoldani.

A 10. cikk biztosítja a tanácsadó bizottság működési keretét egy működési szabályzat (ROF) formájában. E szabályzat a lényeges elemekre terjed ki, például az adott eset leírására, a mögöttes jogalap meghatározására, azon kérdésekre, amelyekkel a tanácsadó bizottságnak foglalkoznia kell, valamint néhány kulcsfontosságú logisztikai és szervezési szempontra. Ezek közé tartozik az időtartam, az ülések és meghallgatások megszervezése, a dokumentumok cseréje, a munkanyelv és a költségek adminisztrációja.

A 12. cikk az uniós választottbírószági egyezményt tükrözi és a tanácsadó bizottság tájékoztatási követelményeivel és eljárási vonatkozásaival foglalkozik.

A 13. és 14. cikk követi az uniós választottbírószági egyezményt a feltételek tekintetében, beleértve azt a korlátozott időtartamot is, amelyen belül a tanácsadó bizottságnak véleményt kell kibocsátania, amelynek referenciaként kell szolgálnia az illetékes hatóságok számára az ezt követő végleges és kötelező erejű határozatok tekintetében. A költségek tekintetében a 11. cikk különleges kötelezettségeket ró a tagállamokra, és tükrözi az uniós választottbírószági egyezmény ezen szempontok vonatkozásában előírt rendelkezéseit.

A hazai bírósági eljárásokkal és fellebbezésekkel való kölcsönhatást a 15. cikk tárgyalja, az uniós választottbírószági egyezményhez hasonló módon. Ez magában foglal az olyan kivételes esetekre vonatkozó rendelkezéseket is, melyek nem tartoznak az eljárás hatálya alá (vagyis a csalási, szándékos mulasztási vagy súlyos gondatlansági esetek, melyek ebből ki vannak zárva).

A javasolt irányelv egyik célkitűzése a fokozott átláthatóság. A 16. cikk tartalmazza az uniós választottbírószági egyezmény idevágó rendelkezéseit, amelyek szerint az illetékes hatóságok közzéteszik a végleges választottbírószági határozatot és részletesebb információkat, feltéve, hogy ebbe az adózó beleegyezik.

A 17. cikk meghatározza az Európai Bizottságnak az eljárásban betöltött szerepét, különös tekintettel a független személyek 8. cikk (4) bekezdése szerinti jegyzékének vezetésére.

A 18. cikk előírja az Európai Bizottság számára, hogy fogadja el az ezen irányelv által bevezetett eljárások megfelelő működéséhez szükséges gyakorlati intézkedéseket egy, a kettős adóztatással kapcsolatos vitarendezéssel foglalkozó bizottság segítségével.

A 19. cikk felhatalmazza az Európai Bizottságot arra, hogy a 20. cikkben meghatározottak szerint jogi aktusokat fogadjon el az I. és II. mellékletnek az új körülmények figyelembevételével történő aktualizálása érdekében.

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE**a kettős adóztatással kapcsolatos európai uniós vitarendezési mechanizmusokról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 115. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére⁵,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁶,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Azon helyzetek, amelyekben a különböző tagállamok ugyanazt a jövedelmet vagy tőkét kétszer adóztatják meg, súlyos adózási akadályokat állíthatnak a határokon átnyúlóan tevékenykedő vállalkozások számára. Túlzott adóterhet róhatnak a vállalkozásokra és valószínűleg gazdasági torzulásokhoz és hatékonysági problémákhoz vezetnek, továbbá negatív hatással vannak a határokon átnyúló beruházásokra és a növekedésre.
- (2) Fontos ezért, hogy olyan mechanizmusok álljanak rendelkezésre az Unióban, amelyek biztosítják a kettős adóztatással kapcsolatos jogviták rendezését és a szóban forgó kettős adóztatás tényleges megszüntetését.
- (3) A már meglévő, a kétoldalú adóügyi egyezményekben előírt mechanizmusok révén nem minden esetben érhető el időben a kettős adóztatás alóli teljes mentesség. A kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló jelenlegi egyezmény (90/436/EGK)⁷ (a továbbiakban: uniós választottbírói egyezmény) hatálya korlátozott, mivel csak transzferárazással kapcsolatos jogvitákra és a nyereség állandó telephelyek közötti felosztására alkalmazható. Az uniós választottbírói egyezmény végrehajtásának részeként lefolytatott monitoring feltárt néhány jelentős hiányosságot, különösen az eljáráshoz való hozzáférés, valamint az eljárás időtartama és hatékony lezárása tekintetében.
- (4) Az igazságosabb adózási környezet létrehozása érdekében javítani kell az átláthatósági szabályokat, és meg kell erősíteni az adókikerülés elleni intézkedéseket. Ugyanakkor az igazságos adózási rendszer szellemében biztosítani kell, hogy az adózók ugyanazon jövedelmét nem adóztatják meg kétszer, és hogy a vitarendezési mechanizmusok átfogóak, hatékonyak és fenntarthatóak legyenek. A kettős

⁵ HL C , , . o.

⁶ HL C , , . o.

⁷ HL L 225., 1990.8.20., 10. o.

adóztatással kapcsolatos vitarendezési mechanizmusok fejlesztése azért is szükséges, hogy reagálhassunk a potenciálisan nagy összegeket érintő, megnövekedett számú kettős vagy többszörös adóztatási viták kockázatára annak okán, hogy az adóhatóságok gyakoribb és koncentráltabb ellenőrzési gyakorlatokat vezettek be.

- (5) Tehát egy olyan hatékony és eredményes, adóztatással kapcsolatos vitarendezési keret bevezetése, amely garantálja a jogbiztonságot és a vállalkozásbarát környezetet a beruházások számára, döntő jelentőségű intézkedés annak érdekében, hogy az Unióban igazságos és hatékony vállalati adózási rendszert valósíthassunk meg. A kettős adóztatással kapcsolatos vitarendezési mechanizmusok egyúttal összehangolt és átlátható keretet is kínálnak a kettős adóztatást érintő kérdések megoldására, és ezáltal minden adózó számára előnyösek.
- (6) A kettős adóztatás megszüntetését olyan eljárás útján kell elérni, amelyben első lépésként az eset az érintett tagállamok adóhatóságához kerül benyújtásra azzal a céllal, hogy a vitát egy kölcsönös egyeztetési eljárás keretében rendezzék. Ha egy bizonyos időtartamon belül nem sikerül ilyen megállapodásra jutni, az esetet az érintett adóhatóságok képviselőiből és független, szaktekintéllyel bíró személyekből álló tanácsadó bizottság vagy alternatív vitarendezési bizottság elé kell terjeszteni. Az adóhatóság hozza meg a végleges, kötelező erejű határozatot, hivatkozással a tanácsadó bizottság vagy alternatív vitarendezési bizottság véleményére.
- (7) A kettős adóztatással kapcsolatos tökéletesített vitarendezési mechanizmusnak az Unióban már meglévő rendszerekre kell épülnie, beleértve az uniós választottbírósági egyezményt is. Ezen irányelv hatályának azonban kiterjedtebbnek kell lennie, mint az uniós választottbírósági egyezményének, amely kizárólag a transzferárazásra és a nyereség állandó telephelyek közötti felosztására korlátozódik. Ezt az irányelvet minden olyan adózóra alkalmazni kell, amelynek üzleti nyereségéből származó jövedelme adóköteles az Unióban a határokon átnyúló ügyletei tekintetében. Ezen túlmenően meg kell erősíteni a választottbírósági szakaszt. Mindenekelőtt határidőt kell előírni a kettős adóztatással kapcsolatos vitarendezési eljárások lezárására, és meg kell állapítani az adózók vitarendezési eljárásaira vonatkozó feltételeket.
- (8) Ezen irányelv egységes végrehajtási feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Az említett hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁸ megfelelően kell gyakorolni.
- (9) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és szem előtt tartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapelveket. Ezen belül mindenekelőtt teljes mértékben biztosítani kívánja a tisztességes eljáráshoz való jog és a vállalkozás szabadságának tiszteletben tartását.
- (10) Mivel ezen irányelv célját, azaz a belső piac megfelelő működésével összefüggésben hatékony és eredményes kettős adóztatással kapcsolatos vitarendezési eljárás kialakítását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés terjedelme és hatásai miatt e cél uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

⁸

Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (11) A Bizottságnak egy ötéves időszakot követően felül kell vizsgálnia ezen irányelv alkalmazását, és a tagállamoknak megfelelő adatok szolgáltatásával kell támogatniuk a Bizottságot ezen felülvizsgálat elvégzésében,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy és hatály

Ez az irányelv a tagállamok közötti viták rendezésére szolgáló mechanizmusokra vonatkozó szabályokat állapít meg, amelyek célja annak meghatározása, hogy hogyan lehet megszüntetni a vállalkozások jövedelmének kettős adóztatását és ebben az összefüggésben védelmezni az adózók jogait.

Ez az irányelv az összes olyan adózóra vonatkozik, amely az I. mellékletben felsorolt valamely társasági adó hatálya alá tartozik, beleértve azon, egy vagy több tagállamban található állandó telephelyeket, amelyek székhelye vagy egy tagállam vagy egy Unión kívüli adójogrendszer területén található.

Ez az irányelv nem vonatkozik bármely olyan jövedelemre vagy tőkére, mely valamely adómentesség hatálya alá tartozik, illetve amelyre a nemzeti szabályok alapján nulla százalékos adókulcs vonatkozik.

Ez az irányelv nem zárja ki a nemzeti jogszabályok vagy vonatkozó nemzetközi egyezmények alkalmazását, amennyiben erre szükség van az adókikerülés, adókijátszás vagy adózási visszaélések megakadályozása érdekében.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

- (1) „illetékes hatóság”: az érintett tagállam által ilyenként kijelölt tagállami hatóság;
- (2) „illetékes bíróság”: valamely tagállam bírósága, amelyet az érintett tagállam jelölt ki;
- (3) „kettős adóztatás”: az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt adók két (vagy több) adójogrendszer nemzeti vagy igazságügyi hatóságai általi bevezetése ugyanazon adóköteles jövedelem vagy tőke tekintetében, amennyiben a következők valamelyikét eredményezi: i. további adó, ii. az adókötelezettségek növekedése, vagy iii. olyan veszteség eltörlése vagy csökkenése, amelyet el lehetne számolni az adóköteles nyereséggel szemben;
- (4) „adózó”: olyan személy vagy telephely, aki vagy amely az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt nyereségadók hatálya alá tartozik.

3. cikk

Panasz

- (1) A kettős adóztatás hatálya alá eső minden adózó jogosult a kettős adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítés kézhezvételétől számított három éven belül az érintett tagállamok bármely illetékes hatóságának panaszt benyújtani, amelyben kérelmezi a kettős adóztatás rendezését, függetlenül attól, hogy használja-e a bármely érintett tagállam nemzeti joga értelmében rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket. Az adózó panaszában köteles jelezni minden érintett illetékes hatóság számára, hogy mely további tagállamok érintettek.
- (2) Az illetékes hatóságoknak vissza kell igazolniuk a panasz kézhezvételét annak beérkezésétől számított egy hónapon belül. A többi érintett tagállam illetékes hatóságait is tájékoztatniuk kell a panasz beérkezéséről.
- (3) A panasz akkor elfogadható, ha az adózó biztosítja az egyes érintett tagállamok illetékes hatóságai részére a következő információkat.
 - a) név, cím, adóazonosító szám és a panaszt benyújtó adózó(k), valamint minden egyéb közvetlenül érintett adózó illetékes hatóságok általi azonosításához szükséges egyéb információk;
 - b) az érintett adómegállapítási időszakok;
 - c) a releváns tények és az eset körülményeinek részletes ismertetése (ideértve az ügylet szerkezetének, valamint az adózó és az érintett ügyletekben részes többi fél közötti kapcsolatok részleteit), és általában véve a kettős adóztatást eredményező intézkedések jellege és időpontja, továbbá a kapcsolódó összegek az érintett tagállamok pénznemében kifejezve, az igazoló dokumentumok másolatával együtt;
 - d) a hatályos nemzeti szabályok és kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények;
 - e) a panaszt benyújtó adózó által az illetékes hatóságok részére biztosított információk, az igazoló dokumentumok másolatával együtt:
 - i. annak magyarázata, hogy az adózó miért véli úgy, hogy kettős adóztatás esete áll fenn;
 - ii. az adózó által az érintett ügyletek tekintetében kezdeményezett minden jogorvoslat és peres eljárás, és bármely e tárgyban hozott bírósági határozat;
 - iii. az adózó arra vonatkozó kötelezettségvállalása, hogy a lehető legteljesebben és leggyorsabban fog reagálni az illetékes hatóság minden megfelelő kérelmére, és az illetékes hatóságok kérésére minden dokumentációt be fog nyújtani;
 - iv. az állítólagos kettős adóztatást keletkeztető adómegállapítási értesítések, adóellenőrzési jelentések vagy ezeknek megfelelő iratok egy példánya, és az adóhatóságok által a vitatott kettős adóztatás tekintetében kiadott bármely más dokumentum.
 - f) az illetékes hatóságok által kérelmezett bármely konkrét kiegészítő információ.

- (4) Az érintett tagállamok illetékes hatóságai a (3) bekezdés f) pontjában említett információkat a panasz beérkezésétől számított két hónapon belül kérhetik.
- (5) Az érintett tagállamok illetékes hatóságai az adott panasz beérkezésétől számított hat hónapon belül határozatot hoznak egy adózó panaszának elfogadása és elfogadhatósága tekintetében. Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az adózókat és a többi tagállam illetékes hatóságait a határozatukról.

4. cikk

Panaszt elfogadó határozat – kölcsönös egyeztetési eljárás

- (1) Amennyiben az érintett tagállamok illetékes hatóságai úgy döntenek, hogy a 3. cikk (5) bekezdése szerint elfogadják a panaszt, törekedniük kell arra, hogy kölcsönös egyeztetési eljárás keretében, az egyik tagállam panasszal kapcsolatos határozatáról szóló utolsó értesítéstől számított két éven belül megszüntessék a kettős adóztatást.

Az első albekezdésben említett két év az érintett tagállam illetékes hatósága kérésére legfeljebb hat hónappal meghosszabbítható, amennyiben a kérelmező illetékes hatóság írásos indoklással szolgál. Ennek a meghosszabbításnak a feltétele, hogy azt az adózók és a többi illetékes hatóság elfogadják.
- (2) A kettős adóztatást a következő esetek valamelyikében kell megszüntetettnek tekinteni:
 - a) a kettős adóztatással érintett jövedelem csak egy tagállamban kerül figyelembevételre az adóköteles jövedelem kiszámítása során;
 - b) az ezen jövedelemre az egyik tagállamban felszámítható adót csökkentik egy bármely másik érintett tagállamban felszámítható adóval megegyező összeggel.
- (3) Ha a tagállamok illetékes hatóságai az (1) bekezdésben meghatározott időszakon belül megegyezésre jutottak a kettős adóztatás megszüntetéséről, az érintett tagállamok valamennyi illetékes hatósága köteles továbbítani e megállapodást az adózónak a hatóságra nézve kötelező erejű, az adózó által végrehajtható határozatként, feltéve, hogy az adózó lemond minden belföldi jogorvoslati lehetőséghez fűződő jogáról. Ezt a határozatot az érintett tagállamok nemzeti joga által előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.
- (4) Amennyiben az érintett tagállamok illetékes hatóságai az (1) bekezdésben meghatározott időszakon belül nem jutottak megegyezésre a kettős adóztatás megszüntetéséről, az érintett tagállamok valamennyi illetékes hatóságának tájékoztatnia kell az érintett adózókat, feltüntetve e megegyezés hiányának okait.

5. cikk

A panaszt elutasító határozat

- (1) Az érintett tagállamok illetékes hatóságai dönthetnek úgy, hogy elutasítják a panaszt, amennyiben a panasz elfogadhatatlan, vagy nem áll fenn kettős adóztatás, illetőleg a 3. cikk (1) bekezdésében előírt három éves időszakot nem tartják be.
- (2) Amennyiben az érintett tagállam illetékes hatóságai egy adózó által benyújtott panasz beérkezésétől számított hat hónapon belül nem hoznak határozatot a panasz ügyében, a panaszt elutasítotttnak kell tekinteni.

- (3) A panasz elutasítása esetén az adózó jogosult a nemzeti szabályokkal összhangban fellebbezni a határozat ellen az érintett tagállamok illetékes hatóságainál.

6. cikk

A tanácsadó bizottság általi vitarendezés

- (1) Az érintett tagállamok illetékes hatóságainak a 8. cikkel összhangban tanácsadó bizottságot kell létrehozniuk, amennyiben egy panaszt az érintett tagállamok egyik illetékes hatósága az 5. cikk (1) bekezdése szerint elutasított.
- (2) E tanácsadó bizottságnak határozatot kell hoznia a panasz elfogadhatósága és elfogadása tekintetében, az érintett tagállamok illetékes hatóságainak az 5. cikk (1) bekezdése szerint a panaszt elutasító utolsó határozatáról szóló értesítés időpontjától számított hat hónapon belül. Amennyiben a hat hónapos időszak alatt semmilyen határozatról szóló értesítést nem küldenek, ez a panasz elutasításának minősül.

Ha a tanácsadó bizottság megerősíti a kettős adóztatás fennállását és a panasz elfogadhatóságát, a 4. cikkben előírt kölcsönös egyeztetési eljárást kell kezdeményezni az egyik illetékes hatóság kérésére. Az érintett illetékes hatóság értesíti a tanácsadó bizottságot, a többi érintett illetékes hatóságot és az adózókat a kérelemről. A 4. cikk (1) bekezdésében előírt két éves határidő a panasz elfogadásáról és elfogadhatóságáról szóló tanácsadó bizottsági határozat keltének napján kezdődik.

Amennyiben harminc naptári napon belül az illetékes hatóságok egyike sem kérelmezi a kölcsönös egyeztetési eljárás megindítását, a tanácsadó bizottságnak véleményt kell nyilvánítania a kettős adóztatás megszüntetéséről a 13. cikk (1) bekezdése szerint.

- (3) A tanácsadó bizottságot az érintett tagállamok illetékes hatóságai hozzák létre, amennyiben a 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül a kölcsönös egyeztetési eljárás keretében nem sikerül megállapodniuk a kettős adóztatás megszüntetéséről.

A 8. cikkel összhangban létrehozott tanácsadó bizottság véleményt nyilvánít a kettős adóztatás megszüntetéséről a 13. cikk (1) bekezdése szerint.

- (4) A tanácsadó bizottságot legkésőbb a 3. cikk (5) bekezdésében megállapított hat hónapos időszak végétől számított ötven naptári napon belül kell létrehozni, amennyiben a tanácsadó bizottság létrehozása az (1) bekezdésben foglaltak szerint zajlik.

A tanácsadó bizottságot legkésőbb a 4. cikk (1) bekezdésében megállapított időszak végétől számított ötven naptári napon belül kell létrehozni, amennyiben a tanácsadó bizottság létrehozása a (2) bekezdésben foglaltak szerint zajlik.

7. cikk

A nemzeti bíróságok általi kinevezések

- (1) Amennyiben a tanácsadó bizottságot nem hozzák létre a 6. cikk (4) bekezdésében megállapított időszakon belül, a tagállamoknak lehetővé kell tenniük az adózók számára, hogy ügyüket egy illetékes nemzeti bíróság elé terjesszék.

Ha egy adott tagállam illetékes hatósága elmulasztott kinevezni legalább egy szaktekintéllyel bíró független személyt és annak helyettesét, az adózó kérheti az adott tagállam illetékes bíróságától egy, a 8. cikk (4) bekezdésében feltüntetett jegyzékben szereplő szaktekintéllyel bíró független személynek és annak helyettesének kinevezését.

Abban az esetben, ha valamennyi tagállam illetékes hatóságai elmulasztották végrehajtani a fenti kötelezettséget, az adózó kérheti valamennyi tagállam illetékes bíróságától a két szaktekintéllyel bíró független személy kinevezését a második és harmadik albekezdés szerint. Az így kinevezett szaktekintéllyel bíró független személyek sorsolás útján kineveznek egy elnököt az elnöki tisztség betöltésére alkalmas független személyek 8. cikk (4) bekezdése szerinti jegyzékéből.

Az adózók benyújtják a szaktekintéllyel bíró független személyek és helyettesük kinevezésére tett javaslatukat a lakóhelyük vagy székhelyük szerinti egyes tagállamokhoz, amennyiben két adózóról van szó, vagy ahhoz a tagállamhoz, amelynek illetékes hatóságai elmulasztottak kinevezni legalább egy szaktekintéllyel bíró független személyt és annak helyettesét, amennyiben csak egy adózóról van szó.

- (2) A független személyeknek és azok helyetteseinek az (1) bekezdés szerinti kinevezéséről az érintett tagállam illetékes bíróságát a 6. cikk (4) bekezdésében megállapított ötven napos időszak elteltével és az azt követő két hetes időszakon belül kell értesíteni.
- (3) Az illetékes bíróság határozatot fogad el az (1) bekezdésben foglaltakkal összhangban, majd értesíti a kérelmezőt. Abban az esetben, ha a tagállamok elmulasztják a független személyek kinevezését, az illetékes bíróság által alkalmazandó eljárás ugyanaz, mint a polgári és kereskedelmi ügyekre vonatkozó nemzeti szabályok szerint alkalmazott választottbírósági eljárás, amikor is a bíróságok választottbírákat jelölnek ki azokban az esetekben, amikor a feleknek nem sikerül megegyezniük. Az illetékes bíróság továbbá tájékoztatja a tanácsadó bizottság létrehozását eredetileg elmulasztó illetékes hatóságokat. Az adott tagállamnak jogában áll megtámadni a bíróság határozatát, feltéve, hogy nemzeti jogszabályai ezt lehetővé teszik számára. Elutasítás esetén a kérelmezőnek jogában áll a nemzeti eljárási szabályokkal összhangban megtámadni a bírósági határozatot.

8. cikk

A tanácsadó bizottság

- (1) A 6. cikkben említett tanácsadó bizottság összetétele a következő:
- a) egy elnök;
 - b) két képviselő valamennyi érintett illetékes hatóság részéről;

- c) egy vagy két szaktekintéllyel bíró független személy, akit az egyes illetékes hatóságok a (4) bekezdésben említett személyek jegyzékéből neveznek ki.

Az első albekezdés b) pontjában említett képviselők száma egyre csökkenthető, ha erről az illetékes hatóságok megállapodnak.

Az első albekezdés c) pontjában említett személyeket az egyes illetékes hatóságok az említett személyek (4) bekezdés szerinti jegyzékéből nevezik ki.

- (2) A szaktekintéllyel bíró független személyek kinevezését követően a független személyek kinevezésére irányuló szabályok szerint mindegyik mellé egy-egy helyettes kerül kinevezésre, azokra az esetekre, amikor a szaktekintéllyel bíró független személy nem tudja ellátni a feladatait.
- (3) Sorsolás esetén az egyes illetékes hatóságok kifogást emelhetnek bármely szaktekintéllyel bíró független személy kinevezése ellen az érintett illetékes hatóságok által előzetesen egyeztetett körülmények fennállásakor vagy pedig az alábbi helyzetek valamelyike esetén:
- a) ha az adott személy az érintett adóhatóságok valamelyikéhez tartozik vagy annak munkatársa;
- b) ha az adott személy az érintett egyik vagy valamennyi adózóban jelentős részesedéssel rendelkezik / rendelkezett, illetőleg annak alkalmazottja vagy tanácsadója vagy korábban az volt;
- c) ha az adott személy az eldöntendő jogvita vagy jogviták rendezése kapcsán nem nyújt kellő garanciát a tárgyilagosságra.
- (4) A szaktekintéllyel bíró független személyek jegyzéke a tagállamok által kinevezésre kijelölt valamennyi független személyt tartalmazza. Erre a célra az egyes tagállamok öt-öt személyt neveznek meg.

A szaktekintéllyel bíró független személyeknek valamely tagállam állampolgárának kell lenniük, és az Unión belüli lakóhellyel kell rendelkezniük. Kompetensnek és függetlennek kell lenniük.

A tagállamok közlik a Bizottsággal az általuk kijelölt szaktekintéllyel bíró független személyek neveit. A tagállamok megjelölhetik az értesítésben, hogy az általuk megnevezett öt személy közül melyik nevezhető ki elnökké. Ezenkívül teljes és naprakész tájékoztatást nyújtanak a Bizottságnak e személyek szakmai és tudományos hátteréről, kompetenciáiról, szaktudásáról és esetleges összeférhetetlenségéről. A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot a független személyek jegyzékét érintő bármilyen változásról.

- (5) Az illetékes hatóságok képviselői és az (1) bekezdés szerint kinevezett szaktekintéllyel bíró független személyek megválasztanak egy elnököt a (4) bekezdésben említett személyek jegyzékéből.

9. cikk

Alternatív vitarendezési bizottság

- (1) Az érintett tagállamok illetékes hatóságai megállapodhatnak a tanácsadó bizottság helyett egy alternatív vitarendezési bizottság létrehozásáról, mely véleményt dolgoz ki a kettős adóztatás megszüntetéséről a 13. cikkel összhangban.

- (2) Az alternatív vitarendezési bizottság összetételében és formájában eltérhet a tanácsadó bizottságtól, és a vitarendezés céljából egyeztetést, közvetítést, szakértői véleményeket, döntőbíróági vagy bármilyen egyéb vitarendezési eljárást vagy módszert alkalmazhat.
- (3) Az érintett tagállamok illetékes hatóságai a 10. cikk szerint megállapodnak a bizottság működési szabályzatáról.
- (4) Az alternatív vitarendezési bizottságra a 11–15. cikk alkalmazandó, a 13. cikk többségi szabályokról szóló (3) bekezdése kivételével. Az érintett tagállamok illetékes hatóságai eltérő többségi szabályokról állapodhatnak meg az alternatív vitarendezési bizottság működési szabályzatában.

10. cikk

Működési szabályzat

- (1) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a 6. cikk (4) bekezdésében előírt ötven naptári napos időszakon belül az érintett tagállamok valamennyi illetékes hatósága tájékoztassa az adózókat a következőkről:
 - a) a tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság működési szabályzata;
 - b) a kettős adóztatás megszüntetéséről szóló vélemény elfogadásának dátuma;
 - c) hivatkozás az adott tagállam nemzeti jogának bármilyen alkalmazandó rendelkezésére és a kettős adóztatás elkerüléséről szóló hatályos egyezményekre.

Az első albekezdés b) pontjában említett dátumot legkésőbb a tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság létrehozásától számított hat hónapon belüli időpontra kell meghatározni.

- (2) A működési szabályzatot a jogvitában érintett tagállamok illetékes hatóságainak kell aláírniuk.

A működési szabályzat kiterjed különösen az alábbiakra:

- a) a vitatott kettős adóztatási eset ismertetése és jellemzői;
- b) a tagállamok illetékes hatóságai által a megoldandó kérdések tekintetében megállapított feladatok;
- c) a forma, amely vagy tanácsadó bizottság vagy pedig alternatív vitarendezési bizottság lehet;
- d) a vitarendezési eljárás rendelkezésére álló időkeret;
- e) a tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság összetétele;
- f) az adózók és harmadik felek részvételének feltételei, a beadványváltások, az információk és bizonyítékok cseréje, a költségek, a vitarendezési eljárástípus és bármely egyéb lényeges eljárási vagy szervezési kérdés.

Amennyiben a tanácsadó bizottságot a panasz vitatott elutasításával vagy elfogadhatóságával kapcsolatos véleményalkotás céljával hozzák létre a 6. cikk (1)

bekezdésében foglaltak szerint, csakis a második albekezdés a), d), e) és f) pontjában említett információkat kell rögzíteni a működési szabályzatban.

- (3) A működési szabályzatnak az adózók felé történő hiányos közlése vagy közlésének elmulasztása esetére a tagállamok biztosítják, hogy a független személyek és az elnök a II. melléklettel összhangban véglegesítik a működési szabályzatot, és a 6. cikk (4) bekezdésében megállapított ötven naptári nap lejártát követő két héten belül megküldik az adózó részére. Abban az esetben, ha a független személyek és az elnök nem jutnak megegyezésre a működési szabályzatot illetően, avagy azt nem közlik az adózókkal, az adózók ezt jelenthetik a lakóhelyük vagy székhelyük szerinti illetékes bíróságon a jogi következmények megállapítása és a működési szabályzat végrehajtása érdekében.

11. cikk

Az eljárás költsége

A tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság eljárásainak költségét – az adózóknál felmerült költségeket leszámítva – a tagállamok egyenlő arányban osztják fel egymás között.

12. cikk

Tájékoztatás, bizonyíték és meghallgatás

- (1) A 6. cikkben említett eljárás alkalmazásában az érintett egy vagy több adózó a tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság rendelkezésére bocsáthat bármely, a határozat szempontjából lényeges információt, bizonyítékot vagy dokumentumot. Az érintett tagállamok adózói és illetékes hatóságai a tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság kérésére bármely információt, bizonyítékot vagy dokumentumot rendelkezésre bocsátanak. Mindazonáltal, az adott tagállamok illetékes hatóságai az alábbi esetek bármelyikében megtagadhatják a kért információknak a tanácsadó bizottság rendelkezésére bocsátását:
- a) ha az információ megszerzése a nemzeti jogszabályokba ütköző közigazgatási intézkedéseket tesz szükségessé;
 - b) ha az információ megszerzése a nemzeti jogszabályok értelmében nem lehetséges;
 - c) ha az információ kereskedelmi, üzleti, ipari vagy szakmai titkot, illetőleg kereskedelmi folyamatot érint;
 - d) ha az információ átadása a közrendbe ütközik.
- (2) Az egyes adózók, erre vonatkozó kérésük esetén megjelenhetnek vagy képviseltethetik magukat a tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság előtt. A tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság erre vonatkozó kérése esetén az egyes adózók kötelesek megjelenni vagy képviseltetni magukat a bizottság előtt.
- (3) A tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság tagjaként a szaktekintéllyel bíró független személyeknek és bármilyen egyéb személynek

szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá kell tartoznia az egyes érintett tagállamok nemzeti jogszabályaiban meghatározott feltételek szerint. A tagállamok megfelelő szankciókat állapítanak meg a titoktartási kötelezettség bármilyen megsértése esetére.

13. cikk

A tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság véleménye

- (1) A tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság véleményét a létrehozásától számított hat hónapon belül megküldi az érintett tagállamok illetékes hatóságai részére.
- (2) A tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság véleményének megfogalmazása során figyelembe veszi a vonatkozó nemzeti jogszabályokat és a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményeket. Amennyiben az érintett tagállamok között nincs érvényben a kettős adóztatás elkerülésére vonatkozó megállapodás vagy egyezmény, a tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság véleményében hivatkozhat az adózással kapcsolatos nemzetközi gyakorlatokra, így például az OECD legutóbbi adózási modellegyezményére.
- (3) A tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság véleményét tagjainak egyszerű többségével fogadja el. Amennyiben nem valósul meg a többség, az elnök szavazata a döntő a végleges vélemény elfogadásakor. Az elnök közli a tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság véleményét az illetékes hatóságokkal.

14. cikk

Végleges határozat

- (1) Az illetékes hatóságoknak a tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság véleményének közlésétől számítva hat hónap áll rendelkezésükre, hogy megállapodjanak a kettős adóztatás megszüntetéséről.
- (2) Az illetékes hatóságoknak jogukban áll a tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság véleményétől eltérő határozatot is hozni. Amennyiben nem sikerül megállapodniuk a kettős adóztatás megszüntetéséről, a vélemény kötelező érvényűvé válik számukra.
- (3) A tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy a kettős adóztatás megszüntetésére irányuló végleges határozatot annak elfogadásától számított harminc naptári napon belül minden egyes illetékes hatóság megküldje az adózók felé. Amennyiben az adózó a harminc naptári napos határidőn belül nem kap értesítést a határozatról, az adózó a lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállamban fellebbezhet a nemzeti szabályokkal összhangban.
- (4) A végleges határozat kötelező érvényű a hatóságra nézve és végrehajtható az adózó által, feltéve, hogy az adózó lemond arról a jogáról, hogy bármilyen belföldi jogorvoslati lehetőséggel éljen. A határozat a tagállamok nemzeti jogszabályai keretében kerül végrehajtásra, a tagállamok pedig ennek eredményeként módosítják

az eredeti adómegállapítást, tekintet nélkül a nemzeti jogszabályok által előírt bármilyen időkorlátra. Amennyiben a végleges határozat nem került végrehajtásra, az adózók a határozat végrehajtását elmulasztó tagállam nemzeti bíróságához fordulhatnak.

15. cikk

A nemzeti eljárásokkal való kölcsönhatások és az azoktól való eltérések

- (1) Még ha egy tagállam által hozott, kettős adóztatást eredményező határozat a nemzeti jogszabályok értelmében jogerőssé is válik, az adózóknak lehetőségük van igénybe venni a jelen irányelvben megállapított eljárásokat.
- (2) A jogvita kölcsönös egyeztetési eljárás vagy vitarendezési eljárás alá vonása ellenére az érintett tagállam kezdeményezhet vagy folytathat bírósági eljárást vagy közigazgatási és büntetőjogi szankciók kiszabására irányuló eljárást ugyanazzal az ügygel kapcsolatban.
- (3) Az adózók igénybe vehetik az érintett tagállam nemzeti jogszabályai keretében rendelkezésükre álló jogorvoslati lehetőségeket. Mindazonáltal, ha az ügyet bíróság elé terjesztették, az alábbi időszakokat hozzá kell adni ahhoz az időponthoz, amikor a jogerős bírósági ítéletet hozták:
 - a) a 3. cikk (5) bekezdésében említett hat hónap;
 - b) a 4. cikk (1) bekezdésében említett két év.
- (4) Amennyiben egy tagállam nemzeti jogszabályai nem teszik lehetővé azt, hogy egy vitarendezési határozat eltérjen az igazságügyi szervei által hozott határozatoktól, a 6. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti eljárás nem áll az adózó rendelkezésére, ha a kettős adóztatást érintő bírósági eljárás megindítására került sor. Mindazonáltal, ha az adózó ilyen bírósági eljárást indított, az eljárás még rendelkezésére áll, amennyiben nincs végleges határozat és az adózó visszavonja a kettős adóztatásra vonatkozó keresetét.
- (5) Az ügynek a 6. cikk szerinti vitarendezési eljárás alá vonása véget vet bármely egyéb folyamatban lévő, ugyanarra a vitára irányuló és ugyanazon tagállamokat érintő kölcsönös egyeztetési eljárásnak vagy vitarendezési eljárásnak, a lezárás pedig a tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság kinevezésének napján lép hatályba.
- (6) A 6. cikktől eltérve, az érintett tagállamok adócsalás, szándékos mulasztás és súlyos gondatlanság előfordulása esetén megtagadhatják a vitarendezési eljáráshoz való hozzáférést.

16. cikk

Nyilvánosság

- (1) A tanácsadó bizottság vagy az alternatív vitarendezési bizottság véleményét írásban teszi közzé.
- (2) Az illetékes hatóságok közzéteszik a 14. cikkben említett végleges határozatot, amennyiben ehhez valamennyi érintett adózó hozzájárul.

- (3) Amennyiben valamelyik érintett adózó nem egyezik bele a végleges határozat teljes körű közzétételébe, az illetékes hatóságok a végleges határozat kivonatát teszik közzé, melyben szerepel az ügynek és tárgyának ismertetése, időpontja, az érintett adózási időszakok, a jogalap, az iparág, valamint a végeredmény rövid ismertetése.
- Az illetékes hatóságok a közzététel előtt kötelesek megküldeni az adózóknak az első albekezdés szerint közzéteendő információkat. Az adózó kérésére az illetékes hatóságok nem tesznek közzé olyan információkat, amelyek kereskedelmi, üzleti, ipari vagy szakmai titkot, illetőleg kereskedelmi folyamatot érintenek, vagy amelyek közrendbe ütköznek.
- (4) A Bizottság végrehajtási aktusok révén szabványos formanyomtatványokat dolgoz ki a (2) és (3) bekezdésben említett információk közzétételére. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 18. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.
- (5) Az illetékes hatóságok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot a (3) bekezdés szerint közzéteendő információkról.

17. cikk

A Bizottság szerepe és adminisztratív támogatás

- (1) A Bizottság az interneten elérhetővé teszi és folyamatosan frissíti a 8. cikk (4) bekezdésében említett szaktekintéllyel bíró független személyek jegyzékét, megjelölve azokat a személyeket, akik elnökké nevezhetők ki. A jegyzék ezen személyeknek kizárólag a nevét tartalmazza.
- (2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a 12. cikkben megállapított titoktartási kötelezettség megszegése esetén alkalmazott szankciókról. A Bizottság erről tájékoztatja a többi tagállamot.
- (3) A Bizottság központi adattárat vezet, melyben a 16. cikk (2) és (3) bekezdése szerint közzétett információkat archiválja, és amelyet az interneten is elérhetővé tesz.

18. cikk

A bizottsági eljárás

- (1) A Bizottság munkáját a kettős adóztatással kapcsolatos vitarendezési bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

19. cikk

Az adók jegyzéke és a működési szabályzat

A Bizottság a 20. cikkel összhangban felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására az adók jegyzékének az I. melléklettel összhangban, a működési szabályzatnak pedig a II. melléklettel összhangban történő frissítését illetően, azoknak az újabb körülmények figyelembevétele érdekében történő módosítása céljából.

20. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottság a 22. cikkben említett dátumtól kezdődően határozatlan időre szóló felhatalmazást kap a 19. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 19. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az adott határozatban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (5) A 19. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve, ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

21. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2017. december 31-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.
- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

22. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

23. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban,

*a Tanács részéről
az elnök*

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

- 1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe
- 1.2. A tevékenység alapú irányítás / tevékenység alapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)
- 1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa
- 1.4. Célkitűzés(ek)
- 1.5. A javaslat/kezdemenyezés indoklása
- 1.6. Időtartam és pénzügyi hatás
- 1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

- 2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó szabályok
- 2.2. Irányítási és kontrollrendszer
- 2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

- 3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?
- 3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás
 - 3.2.1. *A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése*
 - 3.2.2. *Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.3. *Az igazgatási jellegű előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*
 - 3.2.5. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*
- 3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

A kettős adóztatással kapcsolatos európai uniós vitarendezési mechanizmusok tökéletesítéséről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslat

1.2. A tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)⁹

14

14.03

1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa

☒ A javaslat/kezdemenyezés **új intézkedésre** irányul

☐ A javaslat/kezdemenyezés **kísérleti projektet / előkészítő intézkedést követő új intézkedésre irányul**¹⁰

☐ A javaslat/kezdemenyezés jelenlegi intézkedés **meghosszabbítására** irányul

☐ A javaslat/kezdemenyezés **új intézkedésnek megfelelően módosított intézkedésre** irányul

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. A javaslat/kezdemenyezés által érintett többéves bizottsági stratégiai célkitűzés(ek)

A Bizottság 2015. évi munkaprogramjában megjelölt prioritások közé tartozik a méltányosabb megközelítés az adózás terén. Az ebben foglaltak alapján a Bizottság 2016. évi munkaprogramjának egyik kapcsolódó cselekvési területe a kettős adóztatással kapcsolatos vitarendezési mechanizmus tökéletesítése.

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek) és a tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

... sz. konkrét célkitűzés

A kettős adóztatással kapcsolatos vitarendezési mechanizmusok belső piaci hatékonyságának növelése a kettős adóztatással kapcsolatos viták hatékony rendezésének biztosítása érdekében (lásd a Bizottság szolgálatai által a javaslattal kapcsolatban készített hatásvizsgálatot)

A tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

Tevékenységalapú költségvetés-tervezés 3:

⁹ Tevékenységalapú irányítás: ABM (Activity Based Management), Tevékenységalapú költségvetés-tervezés: ABB (Activity Based Budgeting).

¹⁰ A költségvetési rendelet 54. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdemenyezés a kedvezményezettek/célcsoportokra.

A kettős adóztatással kapcsolatos hatékony vitarendezési mechanizmusok összességében javítani fogják az uniós üzleti környezetet, fellendítik a beruházásokat, a növekedést és a munkahelyteremtést. Fokozottabb biztonságot és kiszámíthatóságot biztosítanak az üzleti környezet és a vállalatok számára, ezáltal stabilabb és biztosabb alapot képezve a kereskedelem és a beruházási döntések meghozatala számára.

A tagállamok adóbevételei hosszú távon növekedni fognak a fokozottabb gazdasági tevékenység és adóbeszedés eredményeként. A kettős adóztatás hatékony vitarendezés segítségével történő tényleges megszüntetése által a tagállamok fokozottabban meg tudnak felelni nemzetközi kötelezettségeiknek, és adminisztratív költségeiket is csökkentik.

Mindez erősíteni fogja általában véve a lakosság, a polgárok és az adózók bizalmát az adórendszer igazságosságában és megbízhatóságában.

1.4.4. Eredmény- és hatásmutatók

Tüntesse fel a javaslat/kezdemenyezés megvalósításának nyomon követését lehetővé tevő mutatókat.

A megvalósítás nyomon követését lehetővé tevő mutatók ismertetése a hatásvizsgálatban (7. szakasz) található.

1.5. A javaslat/kezdemenyezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon teljesülendő követelmény(ek)

A határokon átnyúló ügyletekben részt vevő vállalatok védelme a megoldatlan kettős és többszörös adóztatás negatív következményeitől.

1.5.2. Az uniós részvételből adódó többletérték

A következetesség biztosítása és a különbségek elkerülése valamennyi tagállamra vonatkozó, közös szabályok és eljárások révén. A tagállami végrehajtás terén felmerülő következetlenségek és hiányosságok veszélyeztetnék az egész projekt sikerességét.

Az uniós hozzáadott érték azon a tényen alapul, hogy egységes és összehangolt végrehajtás szükséges a vitarendezés hatékony javításához. Szintén fontos ezeknek a következetes kezelése az adókiátszás és adókikerülés elleni globális szintű harc jelenlegi kontextusában. Az Unió transzferárazási kerete hatékonysági és végrehajthatósági szempontból javulni fog a javasolt megoldással kombinálva.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

A Tanácshoz már 1976-ban benyújtottak egy javaslatot a társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről (választottbírósi eljárás). Mindez 1990-ben a társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezmény aláírásához vezetett (90/436/EGK egyezmény).

1.5.4. *Egyéb releváns eszközökkel való összeegyeztethetőség és lehetséges szinergia*

A javaslat egy olyan csomag részét képezi, amely több kezdeményezést is tartalmaz. Kedvező szinergiahatásokat eredményezhet a csomagon belüli intézkedések közötti, valamint a 2015. márciusi, adózási átláthatósággal kapcsolatos csomagban és a 2015. júniusi cselekvési tervben megfogalmazott javaslatokkal való kölcsönhatás.

1.6. Időtartam és pénzügyi hatás

☐ A javaslat/kezdeményezés **határozott időtartamra vonatkozik**

– ☐ A javaslat/kezdeményezés időtartama: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig

– ☐ Pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig

☒ A javaslat/kezdeményezés **határozatlan időtartamra vonatkozik**

– A végrehajtás beindítási időszaka ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig tart,

– azt követően: rendes ütem.

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)¹¹

☒ Bizottság általi **közvetlen irányítás**

– ☒ a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét

– ☐ végrehajtó ügynökségen keresztül

☐ **Megosztott irányítás** a tagállamokkal

☐ **Közvetett irányítás** a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

– ☐ harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek;

– ☐ nemzetközi szervezetek és ügynökségek (nevezze meg);

– ☐ az EBB és az Európai Beruházási Alap;

– ☐ a költségvetési rendelet 208. és 209. cikkében említett szervek;

– ☐ közjogi szervek;

– ☐ magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, olyan mértékben, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtanak;

– ☐ a valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtó szervek;

– ☐ az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó, jogalapot megteremtő jogi aktusban meghatározott személyek.

– *Egynél több irányítási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.*

Megjegyzések

A javaslat jogalkotási jellegű. A Bizottság irányítási módszerrel és költségvetés végrehajtásával kapcsolatos egyes feladatai az alábbi adminisztratív feladatokhoz kapcsolódnak:

¹¹ Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletre való megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_hu.html

- A tagállamok által kinevezett független személyek jegyzékének adminisztrációja, összeállítása és vezetése
- A javaslat átláthatósági szempontjaival és a tagállamok közötti információcsere elősegítésével kapcsolatos adminisztratív feladatok
- Nyomonkövetési tevékenységek

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó szabályok

Ismertesse a gyakoriságukat és feltételeiket.

Nincs

2.2. Irányítási és kontrollrendszer

2.2.1. Azonosított kockázat(ok)

Nincs

2.2.2. A működő belső kontrollrendszerrel kapcsolatos információk

Nincs

2.2.3. Az ellenőrzések költsége és haszna, a várt hibakockázat értékelése

Nem alkalmazandó

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védkező intézkedéseket.

Nem alkalmazandó

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?

- Jelenlegi költségvetési tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám 1A fejezet – Versenyképesség a növekedésért és foglalkoztatásért	Diff./nem diff. ¹² .	EFTA-országoktól ¹³	tagjelölt országoktól ¹⁴	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
	14.03.01	Diff.	Nem	Nem	Nem	Nem

- Létrehozandó új költségvetési tételek – Nincs

A többéves pénzügyi keret fejezetei és a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám Nincs	Diff./nem diff.	EFTA-országoktól	tagjelölt országoktól	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
	Nincs		IGEN/NEM	IGEN/NEM	IGEN/NEM	IGEN/NEM

¹² Diff. = Differenciált előirányzatok / Nem diff. = Nem differenciált előirányzatok.

¹³ EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

¹⁴ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelölt országok.

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

[Ezt a részt az igazgatási jellegű költségvetési adatok táblázatában (a pénzügyi kimutatás mellékletében található második dokumentum) kell kitölteni, és a szolgálatközi konzultációhoz fel kell tölteni a CISNET-re.]

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret fejezete	Szám	1A fejezet – Versenyképesség a növekedésért és foglalkoztatásért
---	------	--

FŐIGAZGATÓSÁG: <TAXUD>			N.év 15	N+1. é v	N+2. é v	N+3. é v	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (lásd 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			ÖSSZESEN
• Operatív előirányzatok										
Költségvetési tétel száma	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)	Nem alkalmazandó							
	Kifizetési előirányzatok	(2)	Nem alkalmazandó							
Költségvetési tétel száma	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)								
	Kifizetési előirányzatok	(2a)								
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok ¹⁶			Nem alkalm							

¹⁵ Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve.

¹⁶ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

			azandó							
Költségvetési tétel száma		(3)								
Az <Adóügyi és Vámuniós> Főigazgatósághoz tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvál lálási előirányzatok	=1+1a +3	Nem alkalma zandó							
	Kifizetési előirányzatok	=2+2a +3	Nem alkalma zandó							

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvál lálási előirányzatok	(4)	Nem alkalma zandó							
	Kifizetési előirányzatok	(5)	Nem alkalma zandó							
•Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN		(6)	Nem alkalm azandó							
A többéves pénzügyi keret <....>. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvál lálási előirányzatok	=4+ 6	Nem alkalma zandó							
	Kifizetési előirányzatok	=5+ 6	Nem alkalma zandó							

Amennyiben a javaslat/kezdeményszerzés több fejezetet is érint:

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvál lálási előirányzatok	(4)	Nem alkalma zandó							
	Kifizetési előirányzatok	(5)	Nem alkalma							

			zandó							
• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN		(6)	Nem alkalm azandó							
A többéves pénzügyi keret 1–4. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN (Referenciaösszeg)	Kötelezettségvál lálási előirányzatok	=4+ 6	Nem alkalma zandó							
	Kifizetési előirányzatok	=5+ 6	Nem alkalma zandó							

A többéves pénzügyi keret fejezete	5	„Igazgatási kiadások”
---	----------	-----------------------

millió EUR (három tizedesjegyre)

		N.év	N+1. é v	N+2. é v	N+3. é v	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (lásd 1.6. pont) további évekkkel bővíthető		ÖSSZESEN
Főigazgatóság: <TAXUD>								
• Humán erőforrás		0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067
• Egyéb igazgatási kiadások		0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030
<.....> Főigazgatóság ÖSSZESEN	Előirányzatok	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

millió EUR (három tizedesjegyre)

		N.év ¹⁷	N+1. é v	N+2. é v	N+3. é v	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (lásd 1.6. pont) további évekkkel bővíthető		ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 1–5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097
	Kifizetési előirányzatok	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097

¹⁷

Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve.

3.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

- ☒ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását.
- ☐ A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyre)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és az eredményeket ↓			N.év		N+1.év		N+2.év		N+3.év		A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (lásd 1.6. pont) további évekkel bővíthető						ÖSSZESEN	
	EREDMÉNYEK																	
	Típus ₁₈	Átlagos költség	Száma	Költség	Száma	Költség	Száma	Költség	Száma	Költség	Száma	Költség	Száma	Költség	Száma	Költség	Összesített szám	Összköltség
1. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS ¹⁹ ...																		
- Eredmény																		
- Eredmény																		
- Eredmény																		
1. konkrét célkitűzés részösszege																		
2. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS																		
- Eredmény																		
2. konkrét célkitűzés részösszege																		
ÖSSZKÖLTSÉG																		

¹⁸ Az eredmények leszállítandó termékekre és nyújtandó szolgáltatások (pl. finanszírozott diákcserék száma, megépített utak hossza kilométerben, stb.).

¹⁹ Az 1.4.2. („Konkrét célkitűzés(ek)”) szakaszban feltüntetett célkitűzés.

3.2.3. Az igazgatási jellegű előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

3.2.3.1. Összegzés

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyre)

	N ₂₀ .év	N+1.év	N+2.év	N+3.év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (lásd 1.6. pont) további évekké bővíthető			ÖSSZESEN
--	---------------------	--------	--------	--------	--	--	--	----------

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETE								
Humán erőforrás	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	
Egyéb igazgatási kiadások	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉNEK részösszege	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok²¹								
Humán erőforrás								
Egyéb igazgatási jellegű kiadások								
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok részösszege								

ÖSSZESEN	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	
-----------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--

A humán erőforrással és más igazgatási kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves allokációs eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

²⁰

Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve.

²¹

Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

3.2.3.2. Becsült humánerőforrás-szükségletek

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni

	N.év	N+1 .év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (lásd 1.6. pont) további évekre bővíthető		
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)							
XX 01 01 01 (a központban és a bizottsági képviselőket)	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
XX 01 01 02 (a küldöttségeknél)							
XX 01 05 01 (közvetett kutatás)							
10 01 05 01 (közvetlen kutatás)							
• Külső munkatársak (teljes munkaidős egyenértékben (FTE) kifejezve)²²							
XX 01 02 01 (AC, END, INT a teljes keretből)							
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT és JED a küldöttségeknél)							
XX 01 04 éé ²³	- a központban						
	- a küldöttségeknél						
XX 01 05 02 (AC, END, INT közvetett kutatásban)							
10 01 05 02 (AC, END, INT közvetett kutatásban)							
Egyéb költségvetési tétel (kérjük megnevezni)							
ÖSSZESEN							

XX az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves allokációs eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	Egyeztetés és kapcsolattartás a tagállamokkal a jogalkotási javaslat végrehajtása céljából. Nyomonkövetési feladatok
--	--

²² AC = szerződéses alkalmazott; AL = helyi alkalmazott; END = kirendelt nemzeti szakértő; INT = kölcsönmunkaerő (átmeneti alkalmazott); JED = küldöttségi pályakezdő szakértő.

²³ Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

Külső munkatársak	
-------------------	--

3.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*

- ☒ A javaslat/kezdeményezés összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel.
- ☐ A javaslat/kezdeményezés miatt szükséges a többéves pénzügyi keret vonatkozó fejezetének átprogramozása.

Fejtse ki, miként kell átprogramozni a pénzügyi keretet: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

- ☐ A javaslat/kezdeményezés miatt szükség van a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára.

Fejtse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett fejezeteket és költségvetési tételeket, valamint a megfelelő összegeket.

3.2.5. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*

- A javaslat/kezdeményezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.
- A javaslat/kezdeményezés az alábbi becsült társfinanszírozást irányozza elő:

előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyre)

	N.év	N+1.év	N+2.év	N+3.év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (lásd 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet	Nem alkalmazandó							
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN	Nem alkalmazandó							

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

- ☒ A javaslatnak/kezdemenyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- ☐ A javaslatnak/kezdemenyezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
 - ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
 - ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi tétel:	költségvetési	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdemenyezés hatása ²⁴					
			N.év	N+1.év	N+2.év	N+3.év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (lásd 1.6. pont) további évekkel bővíthető	
... jogcímcsoport								

Az egyéb címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési tétel(ek)e)t.

Nem alkalmazandó

Ismertesse a bevételre gyakorolt hatás számításának módszerét.

Nem alkalmazandó

²⁴

A hagyományos saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összegeket, vagyis a 25%-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegeket kell megadni.